

Zahle: Indenrigsministeren fik jo allerede i 1906, gennem sin Departementschef Krieger, at vide, at der paa Den sjællandske Bondestands Sparekasses Regnskab ikke var opført et Laan paa 3 Mill. Kr., som var optaget i Nationalbanken. Dette var i Sandhed Anledning nok for den daværende Indenrigsminister til at lade Sparekasseinspektionen træde i Funktion. At jeg skulde være gaaet hen til den daværende Indenrigsminister, den nuværende Ordfører, og sagt til ham, saadan som de politiske Forhold var i Fjor her i Salen, at jeg troede, hans Kollega, Justitsminister Alberti, stjal af Kassen og aflagde falsk Regnskab, er aldeles urimeligt. Lad mig ikke bruge et stærkere Udtryk, men lad mig gentage det: det var et fuldkommen urimeligt Krav. Gud ved, hvordan jeg vilde være behandlet, hvis jeg var gaaet til den daværende Indenrigsminister og havde sagt: Deres Kollega, Justitsministeren, er en Tyv og Bedrager.

Ordføreren (Sigurd Berg): Det skal jeg sige det ærede Medlem. Jeg vilde absolut have gjort de Oplysninger, som det ærede Medlem havde givet mig, til Genstand for Overvejelse og Undersøgelse, saaledes som jeg ogsaa har gjort det i andre Tilfælde, thi der er jo Tilfælde, hvor dette skete. Det forholder sig jo ikke saaledes, at jeg ikke søgte Oplysning om, hvorledes det forholdt sig i dette Forhold. Jeg søgte Oplysning derom, og den Oplysning, jeg fik, havde jeg Grund til at anse for fyldestgørende. Det viste sig jo ogsaa, at man fra anden Side har anset den for fyldestgørende, idet man jo senere har meddelt fra Nationalbanken, at man fik Oplysning om, at Sparekassen havde et Tilgodehavende, som var større end det Laan, der var Tale om, saa at den Netto-postering, som var opført, passede. Det var den Oplysning, der fremkom, og det vil sikkert ogsaa vise sig, naar Resultatet af de Undersøgelser, som ere i Gang, senere fremkommer, at dette vil stemme.

Zahle: Naar man vil lade sig nøje med en Oplysning om, at en Mand, der skylder 3 Mill. Kr. et Sted, har 3 Mill. Kr. til gode et andet Sted, og at ingen af de 3 Mill. Kr. er opført paa Regnskabet, indskrænker man jo Regnskabsafregningen til at være en ren Saldering. Det var en smuk Maade for Sparekassen at aflægge Regnskab paa. Den blev i alt Fald meget simpel og lidet indviklet. Desuden foreligger der jo i dette Tilfælde den reelle

Urimelighed ved Siden af den formelle Regnskabsurigtighed, at naar en Sparekasse har et Laan paa 3 Mill. Kr. i Nationalbanken, og der altsaa skal svares Udlaansrente af den, kan det ikke vel tænkes, at den indsætter 3 Mill. Kr. i Privatbanken og der faar Indlaansrente, eftersom Bankerne skulle leve af Forskellen mellem Udlaans- og Indlaansrenten, og en Sparekasse ikke kan have Anledning til at betale Udlaansrente et Sted af 3 Mill. Kr. og kun faa Indlaansrente et andet Sted af det samme Beløb.

Jeg skal desuden sige, hvad jeg tror, at den daværende Indenrigsminister, den nuværende Ordfører, vilde have gjort, hvis jeg var gaaet til ham i Fjor, hvad der i øvrigt var ganske utænkeligt, og havde sagt: Hr. Minister, jeg tror, at Justitsministeren stjæler og bedrager. Han vilde have sagt: De skal staa til Ansvar for hvert Ord, De siger. Og han vilde være gaaet til Alberti og vilde have sagt: Saadan siger Zahle om Dem. Saa vilde Alberti naturligvis have vidst, hvad han skulde foretage sig. Nej, der var intet andet for mig at gøre end at bruge de Midler, der stod til min Raadighed, for at skaffe Beviser mod den Mand, jeg mistænkte, og jeg havde hverken Grund til at gaa til den ene eller den anden af de Ministre, der ikke vidste andet at gøre, naar der blev bragt dem paalidelige Oplysninger om Albertis Bedragerier, end at gaa til ham selv og spørge: Er det sandt, hvad man siger om Dem, at De er en Kæltring?

Ordføreren (Sigurd Berg): Der er aldeles ikke Tale om, som det ærede Medlem nu siger, at der kun er søgt Oplysning hos Alberti om, hvorledes dette Forhold var. Der er søgt Oplysning paa forskellig Maade. Det ærede Medlem vil ikke antage, at f. Eks. Nationalbanken, som senere har erklæret, at den søgte Oplysning om Forholdet, skulde have nøjedes med at søge Oplysning hos Alberti. Det fremgaar af Nationalbankens Erklæring, at den tillige har søgt Oplysning hos den paagældende Bank. Det var rigtigt, at der var dette Beløb til gode. Det har Banken jo udtrykkelig erklæret. Det blev for øvrigt ogsaa fortalt mig, at der var forespurgt hos den paagældende Bank, om det forholdt sig rigtigt. Nu kan det ærede Medlem jo godt have en anden Mening og omtale forskellige Muligheder med Hensyn til dette Forhold —, og navnlig efter alt, hvad der er sket siden den Tid,